

eller Intet, naar de Herrer ſætte Smaaſolk paa den Maade Kniven paa Struben, er det naturligt, at de falde til Jøie. Men ſaaledes er det ikke forelagt fra alle Steder, det ærede Medlem fremſtillede det fuldstændig urigtigt, og derpaa er ikke alene Andragendet et Vidnesbyrd, men ogsaa de 10 Mand, ſom have underſkrevet Anmodningen om, at Sagen maa blive taget op, og ſom ere valgte af ſamtlige Mænd i Strandhuſe til at udgjøre det ſtedlige Kirkeudvalg. Det forekommer mig albeles urigtigt at ſtille det ſaaledes frem, ſom den ærede Ordfører har gjort. Men forøvrigt har jeg givet Momenter nok til Bedømmelſen af denne Sag og det ærede Flertals Stilling, og jeg ſkal derfor ikke opholde mig videre derved, men paany tage Forſlaget tilbage.

Formanden (Høgsbro): Forſlaget er alſaa atter taget tilbage. Maa jeg ſpørge, om Nogen optager det? (Ophold). Det er ſaaledes bortfaldet, og der vil ikke være at ſtemme over Indſtillingen under Nr. 6.

Dernæſt fattes under Forhandling Udvalgets Indſtilling under Nr. 7 vedrørende Krigsministeren (ſe Tillæg B. 429 ff.)

Ordføreren (Buſt): Der er kun foreſlaaet eet Andragende henviſt til Krigsministeren. Det er fra en Mand, Strædermeſter Hans Chr. Rasmuſſen af Kjøbenhavn, der har været Tilſtjærer ved Munderingsdepotet. Hans Andragende er ledſaget af 4 udmærkede Vidnesbyrd fra forſkjellige Mænd i forſkjellige Livſtillinger, hvoraf nogle Embedsmænd. Denne Mand har været i Statens Tjeneste i 42 Aar og er nu ſnart 70 Aar gammel. I Henhold til de Humanitetshenſyn, der pleie at gjøre ſig gjældende lige overfor Folk, der have været i Statens Tjeneste, have vi ment, at naar en ſaadan Mand hæderlig har tjent Staten i 42 Aar, er der Anledning til i alt Fald at give ham en lille Underſtøttelse. Udvalget har derfor foreſlaaet Andragendet henviſt til Krigsministeren, og jeg tillader mig herved at anbefale det til hans Velvillie.

Krigsministeren (Bahſon): Med Henſyn til forhenværende Tilſtjærer Rasmuſſen ſtal jeg oplyſe, at det ikke er Krigsministeriet ubekjendt, at han er en meget vel anbefalet Mand, og at han har været 42 Aar paa dette Værkſted. Om man i og for ſig kan kalde det for, at han har været

i Statens Tjeneste, at han ſom Stræder har arbejdet paa et Stræderværkſted, hvor man kan komme og gaa, ſom man vil, det er en Sag for ſig, men jeg indrømmer, at han har været meget anbefalet. En ſaadan Udtalelſe foreligger ogsaa fra dem, der have havt med ham at gjøre paa Munderingsdepotet, og er bleven Ministeriet tilſendt fra Forpleiningskorpſet. Jeg ſtal oplyſe Grunden til, at han ikke allerede har ſaaet Underſtøttelse. Sagen er den, at vi have tilveiebragt viſe bestemte Regler, hvorefter man underſtøtter Folk, der i længere Tid have arbejdet paa Krigsministeriets Værkſteder. Der er ſaaledes for Munderingsdepotets Bedkommende for ganſke kort Tid ſiden, kun for nogle ſaa Maanedes ſiden, vedtaget bestemte Regler. Man har oftere for underſtøttet uden at have bestemte Regler faſtſlaaede, men nu ere ſaadanne Regler bleve faſtſlaaede, for at Folk, der arbeide der, kunne vide, hvad de have at rette ſig efter, og hvad de kunne vente at ſaae, naar de blive gamle og ikke mere kunne arbeide. Jeg ſtal ikke komme nærmere ind paa de Betingelſer, der ere opſtillede, for at de kunne ſaae Underſtøttelse, jeg vil blot gjøre opmærksom paa de Betingelſer, der vilde have havt Betydning i dette Tilfælde. Det er da forſt den Betingelſe, at den Bedkommende ophører at arbeide paa Grund af Svaghed og tillige ikke er ſaaledes ſtillet, at han abſolut maa ſiges ikke at trænge til Underſtøttelse. Forholdet for denne Mand er efter de Erklæring, der foreligger for mig, det, at han efter ſit eget Duſte er gaaet, og at han endnu andet Steds har ſamme Virksomhed, ſom han tidligere har udøvet ved Depotet; han er endnu arbejdsdygtig, og dernæſt er han i det Hele taget ſlet ikke trængende. Der er derfor ſvaret ham, at han for Tiden ikke kan ſaae nogen Underſtøttelse, men det er en Selvfølge, at hvis han virkelig ſkulde blive ude af Stand til at arbeide og virkelig blive trængende, vil han kunne ſaae en Underſtøttelse igjennem Krigsministeriet. Jeg vil imidlertid ſige, at jeg meget maa holde paa en ſaadan Beſtemmelſe, at de ikke maa være arbejdsdygtige eller ikke-trængende for at kunne ſaae Underſtøttelse. Hvad vilde Følgen nemlig ellers blive? Følgen vilde ellers blive den, at naar de havde været der ſaa længe, at de efter Reglerne kunne ſaae Underſtøttelse, men endnu vare arbejdsdygtige, vilde de gaa bort, tage deres Underſtøttelse og ſaa ſtaffe ſig Arbeide paa andre Stræderværkſteder. Det er jo egentlig ikke Meningen. Derfor ſiger jeg efter nu at have oplyſt, hvorfor Manden ikke har ſaaet